

متن پرسش

سلام خدمت استاد عزیز: ضمن تبریک ایام ماه شعبان استاد، مشکلی که به شخصه دارم، در برخورد با افراد ماها به ظواهر دینی خیلی اهمیت می دیم مثلا آیا حجاب شخص کامل هست یا نه، نماز می خواند و یا نه، خمس می دهد و یا نه منظورم در مورد نزدیکان است. اگر کسی یک مورد رو رعایت نکرد تاثیر بسیار زیادی روی رفتار ما با اون شخص می گذاره گویا از آسیب های رعایت ظاهر امور دینی اینه که مثلا اگر خودمون ۱۷ رکعت نماز می خونیم ، دیگه اگر کسی این نماز رو نخونه آدم حساب نمی کنیم همینطور در مورد حجاب، اگر کم و یا زیاد نگاهمون رو کنترل کنیم، دیگه شخص بی حجاب خیلی پایین می بینیم و رویکردمون این است که از افرادی که رعایت نمی کنند تا حد ممکن اجتناب کنیم. سوال اول من چگونگی جمع بین رعایت ظاهر امور دینی و سعه صدر در پذیرش و ارتباط با افراد است (برای نمونه دو مورد بالا) سوال دوم هم نگاه صحیح به افرادی که مثلا نماز نمی خونن، حجاب کامل رو رعایت نمی کنن، حرمت روزه داری رو رعایت نمی کنن، بدحجاب هستن، بی حجاب هستن چه نگاهی و چه رویکرد و مواجهه ای باید با این افراد داشت؟ تشکر از شما استاد گرانقدر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شرایط بسیار حساس است. آری! یک وقت کسی منکر شریعت الهی است و نسبت به آن مخالفت دارد؛ که البته نسبت ما با چنین افرادی، جدایی است. به همان معنایی که قرآن می فرماید: «لکم دینکم ولی الدین». ولی اکثر این افراد که می فرمایید به تعبیر جناب اقبال لاهوری: قلبشان ایمانی است، هرچند عقلشان تحت تأثیر فرهنگ مدرنیته است. این افراد را نباید از خود برانیم. و رهبر معظم انقلاب در نسبت با این افراد به علمای خراسان شمالی فرمودند:

«خودتان را مجهز کنید. مسلح به سلاح معرفت و استدلال کنید، بعد به این کانونهای فرهنگی - هنری بروید و پذیرای جوانها باشید. با روی خوش هم پذیرا باشید؛ با سماحت، با مدارا. فرمود: «و سنّة من نبیّه»، که ظاهراً عبارت است از «مداراة الناس»؛ مدارا کنید. ممکن است ظاهر زنده‌ای داشته باشد؛ داشته باشد. بعضی از همینهایی که در استقبال امروز بودند و شما - هم جناب آقای مهمان‌نواز، هم بقیه‌ی آقایان - الان در این تریبون از آنها تعریف کردید، خانمهایی بودند که در عرف معمولی به آنها میگویند «خانم بدحجاب»؛ اشک هم از چشمش دارد میریزد. حالا چه کار کنیم؟ ردش کنید؟ مصلحت است؟ حق است؟ نه، دل، متعلق به این جبهه است؛ جان، دلباخته‌ی به این اهداف و آرمانهاست. او

یک نقصی دارد. مگر من نقص ندارم؟ نقص او ظاهر است، نقصهای این حقیر باطن است؛ نمی‌بینند. «گفتا شیخا هر آنچه گوئی هستم / آیا تو چنان که می‌نمائی هستی؟». ما هم یک نقص داریم، او هم یک نقص دارد. با این نگاه و با این روحیه برخورد کنید. البته انسان نهی از منکر هم میکند؛ نهی از منکر با زبان خوش، نه با ایجاد نفرت. بنابراین با قشر دانشجو ارتباط پیدا کنید.» بیانات در دیدار علما و روحانیون خراسان شمالی ۱۳۹۱/۰۷/۱۹

موفق باشید